

Nr 273.

Av fru **Linderot m. fl.**, om ökat anslag till särskilda barnbidrag till änkors och invaliders barn.

Det kan inte ha varit vare sig befolkningsutredningens eller riksdagens mening, att ett betydande antal änkor och invalider med minderåriga barn praktiskt taget skulle få sin ekonomiska ställning försämrad genom barnbidragsreformen. I familjer, där fadern-familjeförsörjaren fallit ifrån eller är invalid, är hjälpbehovet ännu större än i andra familjer. Detta borde mer beaktats vid utformandet av bestämmelserna om barnbidragen.

De barnpensioner, som tidigare utgått till änkors och invaliders barn, ha nu fått en annan beteckning — särskilda barnbidrag. Utom detta bidrag ha de nu även rätt till det allmänna barnbidraget, som tillkom framför allt för att höja levnadsstandarden i barnfamiljerna. Emellertid ha de statliga myndigheterna vid utformandet av detta bidrag tydligen beräknat att de tidigare beviljade bidragen äro så rikligt tilltagna, att någon standardförbättring för denna kategori inte var av nöden. På annat sätt kan man inte tolka nedskärningen av de tidigare bidragen. Ett exempel: Om en änka med ett barn har haft 30 kr. per månad plus dyrtidstillägg, vilket blir 42: 50 kr. per månad, eller 510 kr. per år, får hon enligt den nya lagen 250 kr. per år i särskilt barnbidrag, vartill kommer det allmänna barnbidraget på 260 kr. Detta täcker ju endast förlusten av det tidigare bidraget. Därtill kommer att livsmedelsrabatterna indragits, vilket i detta fall beräknas medföra en utgiftsökning av 104 kr. per år.

Enligt socialstatistiken uppgår antalet änkor med barn under 16 år, som äro berättigade att erhålla särskilda barnbidrag, till ca 19 000 med tillsammans ca 32 000 barn. Därest dessa änkor fått behålla sina tidigare förmåner och därtill nu fått det allmänna barnbidraget såsom en välbehövlig standardhöjning — vilket ju statsmakterna avsett med barnbidragen — skulle merutgiften härför uppgå till ungefär 9 miljoner kr. per år. Antalet invalider, som äro berättigade till särskilda barnbidrag, kan ej anges då statistik saknas, men man torde kunna beräkna motsvarande merutgift för dessa till omkring 300 000 kr.

Levnadskostnadernas stegring, som alltjämt fortgår, medför ytterligare sänkning av levnadsstandarden för här berörda grupper.

För att ge statsmakterna och vederbörande myndigheter ekonomisk möjlighet att rätta denna uppenbara orättvisa föreslå vi,

att riksdagen beslutar höja förslagsanslaget under femte huvudtiteln, punkten 87, »Särskilda barnbidrag till änkers och invaliders barn» från 12 500 000 kr. till 20 000 000 kr.

Stockholm i januari 1948.

Gerda Linderot.

Erik Jansson.

Harald Johanson.

Gunnar Dahlgren.
